

Sydhavn
Station

S1 KUNSTHAL NORD
Contemporary Art Centre

STATION TO STATION SYDHAVN STATION

Jens Axel Beck

Sonja Lillebæk Christensen

Heidi Hove

Ulla Hvejsel

Mette Juul

Heine Klausen (gæst)

Anne Skole Overgaard

Camilla Rasborg

STATION TO STATION

Interview med tre medlemmer af Udstillingsstedet Sydhavn Station

Af Henrik Broch-Lips

Kunstnerdrevne udstillingssteder er non-kommercielle organisationer, der er oprettet og drevet af kunstnerne selv. De moderne kunstnerdrevne udstillingsrum dukkede for alvor først op i 1960'erne, men deres historie kan dog spores tilbage til slutningen af 1800-tallets berømte kunstnerarrangerede udstillinger som f.eks. Salon de Refusés og Salon des Indépendants i Paris samt Secessionerne i München, Wien og Berlin. Her hjemme kender vi Den Frie, der blev stiftet som kunstnersammenslutning i 1891. Alle grupper blev etableret som reaktion mod akademiske kunstinstitutioner og fremkomsten af kuratordrevne museer og kunsthaller.

I dag er flere af de kunstnerstyrede udstillingssteder etablerede og professionaliserede organisationer. De adskiller sig dog oftest fra gallerierne, da de er non-kommercielle og fra kunsthaller og museer, da de sjældent arbejder under de sædvanlige kunstinstitutionelle rammer med et vist ansvar for at vise den almene anerkendte samtidskunst til en bredere offentlighed.

Der opstår oftest en særlig form for kollegiale samarbejder mellem kunstnerne, der procesorienteret bidrager til at forny og udvikle kunstszenen og dens formidling. Når kunstnerdrevne udstillingsrum er bedst, er de ramme for nye, eksperimenterende projekter og skaber tilmed rum for kritisk tænkning.

Fra sydhavnen til nord

Det kunstnerdrevne udstillingssted Sydhavn Station er inviteret til Kunsthal NORD, da det er et af landets mest interessante udstillingssteder og konsekvente

kunstnergrupper. Siden 2012 har stedets ti kunstnere præsenteret samtidskunstudstillinger i det tidligere billet-salgskontor og på en række plakattavler i den travle stationshal i København. Projektet er 100% kunstnerdrevet og er både blevet præsenteret af Statens Kunstfond og tildelt BKF's pris for Årets Udstillingssted 2016.

I Aalborg har de skabt den særlige, stedspecifikke gruppeudstilling Station to Station, der aktivt forholder sig til Kunsthall NORDs tidligere funktion som transformerstation, og som kritisk udfordrer den institutionelle formidling. Vi har sat tre af medlemmerne i stævne for at høre

lidt om baggrunden og intentionerne bag både deres udstillingssted og udstillingen i Aalborg.

Giver ny indsigt

"Det hele begyndte med, at der på Sydhavn Station var nogle fede, tomme lokaler, som vi spurgte, om vi kunne låne til en udstilling. Det kunne vi ikke, men man kunne leje lokalerne i stedet", fortæller Ulla Hvejsel, der har været med lige fra starten.

Det lykkedes at samle et hold af kunstnere, der kunne se fordelene ved selv at drive et udstillingssted, hvor

man ikke er afhængig af at blive inviteret af andre, og man selv er herre over produktionsforholdene og altid har mulighed for at lave en udstilling, når man har lyst.

"Et kunstnerstyret sted giver mulighed for, at man som kunstner kan etablere et netværk og hvis man møder nogle interessante kunstnere, kan man invitere dem hen til et sted, hvor de kan vise værker og indgå i udveksling", siger Ulla Hvejsel og fortsætter:

"På den måde kan man involvere sig i andre kunstners praksis, som både giver energi til egen praksis og et indblik i andres arbejde, som man måske ikke altid når at få indsigt i, når man har så travlt med sig selv".

Større frihed

På kunstnerdrevne platforme som Sydhavn Station har kunstnerne både ansvaret og kontrollen. Derfor kan de noget andet end mere etablerede institutioner, museer eller gallerier, mener en anden af udstillingsstedets kunstnere, Jens Axel Beck:

"Vi har nok en større frihed end museer, kunsthaller og andre mere etablerede udstillingssteder, der ofte er underlagt visse krav om formidling og besøgstal. Og det skal ikke forstås, som om de kunstnerdrevne udstillingssteder er bedre – de udfylder bare et andet rum. De bidrager til den samlede udstillingsproduktion snarere end at være konkurrenter til de etablerede institutioner", siger han.

Uafhængig af økonomisk bistand

Sonja Lillebæk har boet i Sydhavnen i mange år, og det var hende, der for snart seks år siden opdagede de tomme lokaler. Hun mener, at et kunstnerdrevet udstillingssted har den fordel, at man ikke umiddelbart behøver at tænke en økonomi ind:

"På Sydhavn Station vil vi gerne være økonomisk frie både med hensyn til den kommercielle del og til statslig støtte. Det betyder ikke, at vi er imod at sælge eller søge penge til projekter, for det har vi da benyttet os af, men fra starten har vi hele tiden tænkt, at vi skal forsøge at være uafhængige af en økonomisk kilde. Det skal i hvert fald ikke altid være økonomi, der bestemmer om et kunstværk har en plads i verden", siger hun.

Kunstnerne fra Sydhavn Station har i perioder lønjob ved siden af arbejdet som kunstner, og da alle betaler 600 kr. i husleje om måneden, er der til husleje, varme, el og internet. På den måde er stedet i princippet økonomisk uafhængigt, men Sydhavn Station er som andre udstillingssteder til tider afhængige af støtte fra diverse fonde.

Formidling

Kunstnerne bag udstillingsstedet er på skift ansvarlige for en udstilling, som de selv kuraterer, etablerer og passer efterfølgende. De repræsenterer en bredde snarere end en retning:

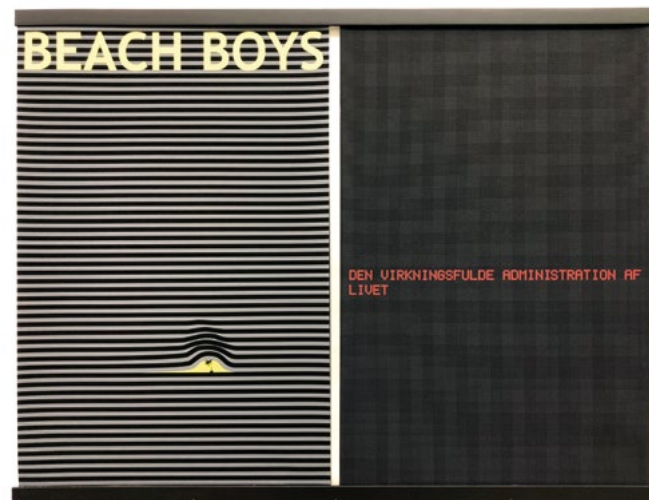

"Vi giver plads til, at vi er ti forskellige producerende kunstnere med hver vores stemme og opfattelse af kunst. At lave kunst hænger sammen med at vise den og på samme måde som med vores kunstproduktion, er der også stor bredde og forskellighed i vores formidling af kunsten", siger Sonja Lillebæk, der mener, at formidlingen måske bliver anderledes, når kunsten bliver forklaret af en kunstner, der selv har haft fingrene nede i værket:

"Måske bliver det mere personligt, mere løssluppet eller måske også helt uforståeligt. Men det skal der være plads til", siger hun.

Sonja Lillebæk mener også, at det gør udstillingsstedet til noget særligt, når det er kunstnere, der for det meste passer udstillingen. Derfor insisterer de på det personlige møde mellem kunstneren og publikum, hvor kunstneren netop ikke er en institution:

"Vi får en personlig kontakt med folk, der kommer ind og ser, at det er et rigtigt menneske, der har lavet de dér helt vildt mærkelige værker, eller gode værker eller grimme værker. Den personlige relation betyder bare rigtig meget. Og det er ikke nødvendigvis formidling i klassisk forstand, eller rent historisk eller teoretisk – det kan være blot at få folk til at føle sig godt tilpas, når de kommer ind. Og det er blandt andet at sige goddag", siger hun.

Er det kunst?

Det er svært at måle, hvordan de daglige S-togs passagerer oplever værkerne. Mange af dem, der passerer plakatværkerne og udstillingsrummet på Sydhavn Station, er et andet publikum end museumsgæsterne. De er ikke nødvendigvis forberedt på, at de møder kunst og kan derfor ret beset ikke vide, om det de ser, er kunst.

”Men vi forholder os ikke som sådan til det offentlige rum og tager ikke folk i hånden. Det er ikke vores opgave. Vi har fokus på kunstnerisk kvalitet og udtrykker det, vi vil udtrykke – og så må folk ligesom gribe den. Og griber de den ikke, så er det også helt ok. For næste

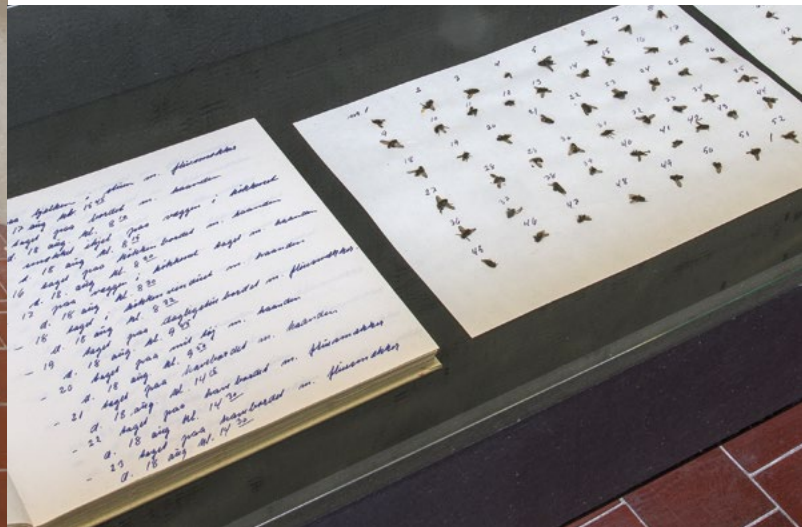

gang der kommer en udstilling, så griber de den måske dér”, siger Jens Axel Beck.

Sydhavn Station i Kunsthal NORD

Udstillingsstedet Sydhavn Station råder også over to tidligere DSB plakattriser, som de er forpligtet på at vise plakativærker i. Derudover råder stedet over et billboard, som andre kunstnere bliver inviteret til at lave et værk til.

”I den tid vi har haft Sydhavn Station er plakaten som reklameform langsomt blevet forældet og DSB bruger ikke længere plakatholderne, men benytter i stedet skærme, lyskasser, sociale medier og andre platforme for at nå de rejsende. Man kan sige, at plakaten er blevet gammeldags på samme måde som billetsalgskon-

toret er et sted, der ikke længere bliver brugt, men hvor kunstnerne nu kan rykke ind”, siger Ulla Hvejsel.

Plakaten som værkform og kunstnerisk udtryk er med tiden blevet et brand for udstillingsstedet Sydhavn Station. Derfor har kunstnerne valgt at producere fem nye plakater hver til udstillingen i Kunsthall NORD. I alt fyrrer plakater, der både fungerer som en del af den enkelte kunstners individuelle formidling og som en gennemgående ramme om udstillingen.

”Mig bekendt er der ikke noget andet udstillingssted, der har femten plakater som udstillingsrum at arbejde med. Så for os, og Sydhavn Station, er det et særligt kendetegn, som vi trækker med til Aalborg. Samtidig er plakaten interessant ved at have en mere uformel karakter. Det er ikke et fint kunstmedie på samme måde som et oliemaleri eller andre traditionelle medier – det er mere uformelt”, siger Jens Axel Beck.

Boks på Aalborg Station

Kunsthall NORD råder over en kunstsatellit på Aalborg Banegård. Mini kunsthallen er en fire kubikmeter stor glasmontre, der er placeret midt i indgangspartiet, så man både kan se værkerne ude fra stationspladsen og indenfor i stationshallen. Udstillingsstedet Sydhavn Station har skabt et værk til stedet:

”Vi har valgt at præsentere noget, der kommer fra vores sted, fra vores hood. Vi har reproduceret et skilt, som til

forveksling ligner de skilte, som tidligere var på stationerne. Det er en lyskasse, hvor der står Sydhavn Station med hvid tekst på en mørkeblå baggrund”, fortæller Sonja Lillebæk og fortsætter:

”Det kan sagtens være, at æstetikken er så velkendt

fra DSB, at de forbipasserende ikke tænker over, at det hverken er kommunikation eller reklame, men tværtimod kunst. Til trods for at montren vil fremhæve eller ophøje skiltet til mere end blot et navn på en station. Men der er selvfølgelig den risiko, at man tænker, stationen i Aalborg har fået et nyt navn”.

BILLEDLISTE

- Forside: Sydhavn Station, Uden Titel, 2018. Kunsthal Nord S1 på Aalborg Banegård.
- 4: Udstillingsvideo med Interview.
- 6-7: Sonja Lillebæk Christensen, Form(ede), 2018, 298x121 cm. Polyester fotostat med udgangspunkt i en 1:1 gouache af skulpturen Fiskerkonen på sokkel fra Sydhavn Station.
- 8-9: Sonja Lillebæk Christensen, Form(ede), 2018. Fire plakater 120x180 cm. og 1-kanals 4k video på skærm stående på gulvet, 10:30 min.
- 10-11: Ulla Hvejsel, At tænke med Røven - En Quiz med Røven i Vandskorpen, 2017. Forhæng og Performance.
- 12-13: Ulla Hvejsel, Uden Titel, 2017, 2x2 plakater 120x80 cm. Printet kopi af kobberstik af Hieronymus Wierix og printet kopi af Pieter Brueghel Den Yngre, olie på træ.
- 14-16: Heine Klausen, Continuously slowed down by our perception of ourselves, 2018, Skjorter, print, modeller, aluminiums stativer.
- 18-19: Camilla Rasborg, Vinterens Hånd, 2018, 400x600 cm. Fundne ting, overleverede ting, akvarel, collage, træsnit, tegning + 5 plakater, 2018, 120x80 cm. Collage på fotoalbumpapir. Div. materialer og genstande fundet på gaden.
- 21: Camilla Rasborg, Vinterens Hånd, 2018 (udsnit).
- 22-23: Anne Skole Overgaard, Kinesernes fabrik på den anden side af vejen, 2017, 170x300 cm. Akryl på lærred + Hegn ved Carrara, 2017, 2 x 120x80 cm. Glichéprint.
- 24: Anne Skole Overgaard, Skulpturer ved Marina di Massa, 2017, 2 x 120x80 cm. Glichéprint.
- 26: Jens Axel Beck, Ærme, 2017, 45x17x2 cm. Garn + Skuffe, 2017, 38x37,5x10 cm. Oliemaling og møbler.
- 27: Jens Axel Beck, Plakater (Forsvindingspunkt), 2013-2017, 120x80 cm. Print.
- 28: Jens Axel Beck, Liden Dukke, 2017, 90x35x35 cm. Filt af polyester, perler af plast og træ, tapetklister, akrylbinder, papir, epoxy, muresnor og posca tusch.
- 29: Jens Axel Beck, Plakater (Forsvindingspunkt), 2013-2017, 2 x 120x80 cm + Pantomine (udsnit), 2017, 300x2x9,7 cm. Træ, grafit, shellak og oliemaling.
- 30: Heidi Hove, Baghave Monument II, 2013, Kampesten på EUR-palle og messingplade, 120x80x65 cm. + Digital C-print, 100 x 150 cm.
- 31: Heidi Hove, Dagny og fluerne, 2001, 91,5x42x151,4 cm. Glasmontre på bemalet jernstativ, 4 A4 ark med 168 fluer. Opslagsbog med fluer og opslagsbog med håndskrevne noter af mormor omkring hvor, hvornår og hvordan, hver enkelt flue er slået ihjel.
- 32: Heidi Hove, Baghave Monument I, 2013, 2 x 96x36x111 cm. Glasmontre med fundne porcelænskår og glas fra barndomshave + reproduktioner i porcelæn og keramik.
- 34-35: Heidi Hove, Baghave Monument I, 2013 + 4 stk. plakater 120x80 cm, 2018.
- 36-37: Mette Juul, 4th of July. Rugby, North Dakota, 20 stk 20x26 cm. + 2 stk 50x60 cm. Fotografier i rammer.
- 38-39: Mette Juul, 4th of July. Rugby, North Dakota, 4 fotografier/ plakater 120x80 cm + 1 stk 50x60 cm. fotografi i ramme.

Udgivet i forbindelse med udstillingen:

STATION TO STATION

Kunstnerne:

Jens Axel Beck, Sonja Lillebæk Christensen,
Heidi Hove, Ulla Hvejsel, Mette Juul, Heine Klausen,
Anne Skole Overgaard og Camilla Rasborg.

Kunsthall NORD 6. januar – 4. februar 2018

Idé og redigering: Henrik Broch-Lips

Fotos: Niels Fabæk, m.fl.

Grafisk tilrettelæggelse: Kim Aagaard

Tryk: Akprint.dk

ISBN: 978-87-970104-2-6

Kunsthall NORD

Kjellerups Torv 5

DK-9000 Aalborg

www.kunsthallnord.dk

STATENS KUNSTFOND

**Aalborg
Kommune**

KUNSTHAL
NORD
KUNSTHAUS NORD